

[Jørgen Jørgensen.]

mere undersøgt og drøftet og tilrettelagt, og det er jeg enig i. Spørgsmaalet blev ført frem under Rigsdagssamlingen sidste Efteraar af mit Partis Ordfører; dengang mente Statsministeren ikke, Tiden var inde til at tage Sagen op, men hvis Statsministeren nu mener, at Tiden er inde til det, ser vi med stor Interesse paa, at det bliver gjort.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fremsatte nogle Bemærkninger om Forholdene paa Slagterierne, som jeg ikke synes havde meget med Saglighed at gøre. Naar det ærede Medlem siger, at det, at der er gaaet noget tabt for Slagteriarbejderne, skal man ikke tage saa meget Hensyn til, for begge Parter taber, Slagterierne ogsaa, saa har det ærede Medlem saa umaadelig Ret. Det er i hvert Fald det sikre ved en Arbejdsstandsning, at begge Parter taber. Men naar det ærede Medlem vil give en Slags Undskyldning og siger, at det ikke er saa galt, og at det, man anfører med Hensyn til, hvor nødvendigt det er, at man ikke faar ødelagt Værdier, som der i den Grad er Brug for i Dag ude i Verden, kan man ikke tage saa højtideligt, for det er vanskeligt at faa disse Ting uddelt, saa siger jeg: Nej, ærede Medlem, der er ingen Vanskelighed ved at faa afsat Flæsk og Æg, og det er de to Ting, Slagterierne arbejder med. Vi staar i Dag med visse Forpligtelser til Levering, som det er meget magtpaaliggende for os at opfylde, og det drejer sig om Ting, som Mennesker har i høj Grad Brug for; derfor er Arbejdsstandsningen virkelig af Betydning for Forsyningen af det sultende Europa.

Naar det ærede Medlem mener, at jeg skulde have den Opfattelse, at naar Arbejdernes Tillidsmænd havde godkendt en Ordning, behøvede man ikke at tage Hensyn til, hvorledes de enkelte Medlemmer ser paa det, drager han her en Slutning, der er uden Forbindelse med det, jeg har fremført. Jeg har kun fremført, at naar Arbejdernes Tillidsmænd har anbefalet deres Medlemmer disse to Forslag, maa deri ligge, at disse Arbejdernes Tillidsmænd mener, at Forslagene var antagelige, og saa kan der ikke være noget rimeligt, sagligt Grundlag for at betegne det som noget helt umuligt og aldeles uantageligt for Arbejderne. (Aksel Larsen: Afstemningen viser det!). Det Spørgsmaal tror jeg det ærede Medlem skal

lade Slagteriarbejderne og deres Forbunds Bestyrelse klare, det tror jeg ikke det ærede Medlem allerede nu skal tage saa afgjort Standpunkt til. Jeg har kun som et Argument over for det ærede Medlems Paastand om, at de Lønninger, der var tilbudt, var helt urimelige og uanstændige, fremført, at Arbejdernes egne Tillidsmænd dog har anbefalet disse Lønninger over for deres Medlemmer, og at de sikkert forstaar det Ansvar, de har over for deres Folk, fuldt saavel som det ærede Medlem, der mener, at han nu skal varetage Slagteriarbejdernes Interesser. Jeg ved ikke, hvor megen Interesse det ærede Medlem egentlig har i at sætte den ansvarlige Ledelse inden for Fagforbundene til Side, men det ærede Medlem synes jo at have Interesse i det.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtofts Partis Standpunkt i denne Sag er det, at han anerkender Berettigelsen for Lovgivningsmagten til at gribe ind i Konflikter af denne Art. Det er jo ikke noget nyt, det har Partiet vist i Handling Gang paa Gang. At Lovgivningsmagten ikke skal gribe ind, før alle Forligsmuligheder er udtømt, er vi ogsaa enige om. Det, der kan diskuteres, er, om Forligsmulighederne er udtømt, og om Tidspunktet for Indgriben er rigtigt. Det er det, der deler. Jeg mener, at efter hele Sagens Forløb maa det siges, at Forligsmulighederne er udtømt. Forudsætningen for, at Sagen kunde tages op efter Drøftelsen i Udvalget, var, at begge Parter, Slagterierne indbefattet, skulde rette Henvendelse til Forligsmanden om at faa Sagen taget op. Dette er ikke sket, og saa er Forudsætningen for, at der videre kunde foretages noget for at støtte disse Bestræbelser, ikke til Stede. Ogsaa i Overensstemmelse med de Betingelser, det ærede Medlem opstiller for Indgriben, maa det siges, at Forligsmulighederne er udtømt, og det maa ogsaa siges, at Strejken har løbet saa længe, at det er livsvigtigt for Samfundet, at Spørgsmaalet afgøres nu.

Derfor synes jeg ikke, det helt harmonerer med det ærede Medlems Stilling, naar han efter at have givet Tilslutning til selve de grundlæggende Synspunkter for Statens Indgriben i Konflikter af denne Art alligevel ikke vil erkende, at vi er naaet til det Punkt, hvor Lovgivningsmagten maa gribe ind.